

Til lovforslag nr. L 224. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 20. maj 1994

Forslag

til

Lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner

Kapitel 1

Lovens område

§ 1. Denne lov indeholder regler om

- 1) helt eller delvis statsfinansieret udligning af forskelle i beskatningsgrundlag mellem kommuner,
- 2) mellemkommunal udligning af forskelle i udgiftsbehov mellem kommuner,
- 3) mellemkommunal udligning af forskelle i beskatningsgrundlag og udgiftsbehov mellem amtskommuner,
- 4) generelle statstilskud til kommuner og amtskommuner,
- 5) statstilskud til kommuner og amtskommuner med særlige økonomiske problemer og
- 6) særlige udligningsordninger.

Kapitel 2

Kommuner

Udligning af beskatningsgrundlag

§ 2. Kommuner, hvis beskatningsgrundlag pr. indbygger er større end udligningsgrundlaget efter § 3, yder et tilskud til de kommuner, hvis beskatningsgrundlag er mindre end udligningsgrundlaget efter § 3. Ved beregning af tilskud eller tilsvær indgår kommunerne i hovedstadsområdet som én kommune. Det samlede tilskud eller tilsvær for kommunerne i hovedstadsområdet fordeles mellem disse kommuner i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet.

Stk. 2. Forskellen mellem de samlede tilskud og de samlede tilsvær efter stk. 1 betales af henholdsvis tilfalder staten, jf. § 10.

Stk. 3. Kommuner i hovedstadsområdet, hvis beskatningsgrundlag pr. indbygger er større end det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger i alle kommuner i hovedstadsområdet, yder ud over tilskud efter stk. 1 et årligt tilskud til de kommuner i hovedstadsområdet, hvis beskatningsgrundlag er mindre end det gennemsnitlige beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet.

§ 3. En kommunes tilskud eller tilsvær pr. indbygger efter § 2, stk. 1, beregnes som forskellen mellem udligningsgrundlaget efter stk. 5 og kommunens beskatningsgrundlag pr. indbygger ganget med et udligningsniveau på 0,50 og et beregnet beskatningsniveau efter stk. 4. Det samlede tilskud eller tilsvær for kommunen fremkommer ved at gange med kommunens indbyggertal.

Stk. 2. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den enkelte kommune korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet for kommunalt ansatte. Det beregnede tilskud eller tilsvær korrigeres ligeledes for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 3. Såfremt det samlede tilskud eller tilsvær efter stk. 1 afviger fra det samlede tilskud eller tilsvær beregnet uden korrektion af tilskud eller tilsvær for regionale forskelle i lønniveauet, fordeles afvigelsen i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede beskatningsgrundlag.

Stk. 4. Det beregnede beskatningsniveau fastsættes som de samlede kommunale netto-drifts- og anlægsudgifter pr. indbygger divideret med udligningsgrundlaget efter stk. 5.

Stk. 5. Udligningsgrundlaget fastsættes til det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger for kommunerne i hovedstadsområdet.

§ 4. For kommunerne i hovedstadsområdet beregnes tilskud eller tilsvær pr. indbygger efter § 2, stk. 3, som forskellen mellem kommunens beskatningsgrundlag pr. indbygger og det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger for alle kommuner i hovedstadsområdet ganget med et udligningsniveau på 0,90 og det korrigerede beskatningsniveau i vedkommende kommune. Det samlede tilskud eller tilsvær for kommunen fremkommer ved at gange med kommunens indbyggertal.

Stk. 2. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den enkelte kommune i hovedstadsområdet korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet for kommunalt ansatte. Det beregnede tilskud eller tilsvær korrigeres ligeledes for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 3. Det korrigerede beskatningsniveau efter stk. 1 beregnes som kommunens faktiske beskatningsniveau tillagt forholdet mellem hovedstadskommunernes samlede tilskud/tilsvær, der fordeles efter beskatningsgrundlag, og hovedstadskommunernes samlede beskatningsgrundlag.

Stk. 4. Såfremt de samlede tilsvær afviger fra de samlede tilskud efter stk. 1, fordeles afvigelsen på de enkelte kommuner i hovedstadsområdet i forhold til deres andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet.

Udligning af udgiftsbehov

§ 5. Kommuner, hvis andel af de samlede udgiftsbehov er mindre end andelen af befolkningen i hele landet, yder et årligt tilskud til de kommuner, hvis andel af de samlede udgiftsbehov er større end andelen af befolkningen.

Stk. 2. De kommuner i hovedstadsområdet, hvis andel af de samlede udgiftsbehov i hovedstadsområdet er mindre end andelen af befolkningen i hovedstadsområdet, yder ud over tilskud efter stk. 1 et årligt tilskud til de kommuner i hovedstadsområdet, hvis andel af de samlede udgiftsbehov i hovedstadsområdet er stør-

re end andelen af befolkningen i hovedstadsområdet.

§ 6. En kommunes tilskud eller tilsvær efter § 5, stk. 1, beregnes ved at gange forskellen mellem kommunens andel af udgiftsbehov og andel af indbyggertal med udligningsniveauet og med de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter. Udligningsniveauet fastsættes til 0,35.

Stk. 2. Det beregnede tilskud eller tilsvær korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 3. Såfremt det samlede tilskud efter stk. 1 afviger fra det samlede tilsvær for kommunerne under ét, fordeles afvigelsen i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede beskatningsgrundlag.

§ 7. En kommunes andel af de samlede udgiftsbehov, jf. § 5, stk. 1, bestemmes ved kommunens andel af følgende kriterier:

- 1) Landets samlede indbyggertal,
- 2) landets samlede antal indbyggere i aldersgrupperne 0-6 år, 7-16 år, 65-74 år, 75-84 år samt antallet af indbyggere på 85 år og derover,
- 3) antallet af 20-59-årige uden beskæftigelse,
- 4) det samlede kommunale vejnet,
- 5) kommunernes beregnede boligstøtteudgifter,
- 6) kommunernes beregnede kontanthjælpsudgifter,
- 7) det socialt betingede udgiftsbehov opgjort ud fra antallet af børn af enlige forsørgere, antallet af særligt socialt belastede boliger, antallet af fuldtidsledige samt antallet af erhvervsaktive kvinder.

Stk. 2. I beregningen af kommunens andel af de samlede udgiftsbehov, jf. stk. 1, indgår andelen tilknyttet de enkelte kriterier med en nærmere fastsat vægtfordeling. Indenrigsministeren fastsætter disse vægte og foranlediger, at disse justeres efter udgiftsudviklingen, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For nedenstående kriterier indgår i opgørelsen efter stk. 1 følgende vægte:

- 1) Vejlængde med en vægt på 0,031,
- 2) antallet af børn af enlige forsørgere med en vægt på 0,075,
- 3) antallet af særligt socialt belastede boliger med en vægt på 0,075,
- 4) antallet af fuldtidsledige med en vægt på 0,025,

5) antallet af erhvervsaktive kvinder med en vægt på 0,025.

Stk. 4. Ved beregningen efter stk. 1, nr. 2, af kommunens andel af landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år anvendes det største antal indbyggere i kommunen i denne aldersgruppe enten 1 eller 4 år forud for tilskudsåret.

§ 8. For kommunerne i hovedstadsområdet beregnes tilskud eller tilsvær pr. indbygger efter § 5, stk. 2, ved at gange forskellen mellem kommunens andel af udgiftsbehov og andel af indbyggertal med udligningsniveauet og med de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter i hovedstadsområdet. Udligningsniveauet fastsættes til 0,25.

Stk. 2. Det beregnede tilskud eller tilsvær korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 3. Såfremt det samlede tilskud efter stk. 1 afviger fra det samlede tilsvær for kommunerne i hovedstadsområdet under ét, fordeles afvigelsen i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet.

§ 9. En kommunes andel af de samlede udgiftsbehov i hovedstadsområdet, jf. § 5, stk. 2, bestemmes ved kommunens andel af følgende kriterier:

- 1) Det samlede antal indbyggere i hovedstadsområdet,
- 2) det samlede antal indbyggere i hovedstadsområdet i aldersgrupperne 0-6 år, 7-16 år, 65-74 år, 75-84 år samt antallet af indbyggere på 85 år og derover,
- 3) antallet af 20-59-årige uden beskæftigelse i hovedstadsområdet,
- 4) hovedstadsrådets samlede kommunale vejnet,
- 5) hovedstadsrådets beregnede kontanthjælpsudgifter,
- 6) det sociale betingede udgiftsbehov i hovedstadsområdet opgjort ud fra antallet af børn af enlige forsørgere, antallet af særligt socialt belastede boliger, antallet af fuldtidsledige samt antallet af erhvervsaktive kvinder.

Stk. 2. I beregningen af kommunens andel af de samlede udgiftsbehov, jf. stk. 1, indgår andelen tilknyttet de enkelte kriterier med en nærmere fastsat vægtfordeling. Indenrigsministeren fastsætter disse vægte og foranlediger,

at disse justeres efter udgiftsudviklingen, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For nedenstående kriterier indgår i opgørelsen efter stk. 1 følgende vægte:

- 1) Vejlængde med en vægt på 0,026,
- 2) antallet af børn af enlige forsørgere med en vægt på 0,075,
- 3) antallet af særligt socialt belastede boliger med en vægt på 0,075,
- 4) antallet af fuldtidsledige med en vægt på 0,025,
- 5) antallet af erhvervsaktive kvinder med en vægt på 0,025.

Stk. 4. Ved beregningen efter stk. 1, nr. 2, af kommunens andel af hovedstadsrådets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 7-16 år anvendes det største antal indbyggere i kommunen i denne aldersgruppe i året enten 1 eller 4 år forud for tilskudsåret.

Statstilskud

§ 10. Staten yder et årligt tilskud til kommunerne, som fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Stk. 2. Tilskuddet fastsættes som summen af

- 1) det foregående års tilskud med tillæg eller fradrag som følge af engangsreguleringer og op- og efterreguleringer samt det samlede rentetillæg som følge af 8-procentpoints-tillægget efter kildeskattelovens § 64, stk. 4,

- 2) op- og efterregulering på grundlag af den faktiske udvikling i lønninger og priser i den kommunale sektor i året 2 år forud for tilskudsåret,
- 3) kommunale mer- eller mindredgifter som følge af ændringer i udgifts- og opgavefordelingen mellem staten, kommunerne og amtskommunerne i tilskudsåret,
- 4) kommunale mer- eller mindredgifter som følge af ændringer i den bindende statslige regulering af kommunernes og amtskommunernes virksomhed i tilskudsåret,
- 5) kommunale mer- eller mindredgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, orlovsydelse til kontanthjælpsmodtagere, ungdomsydelse, kommunal aktivering, jobtræning, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret.

Stk. 3. Finansministeren kan med Finansudvalgets tilslutning forhøje det tilskud, der er fastsat i medfør af stk. 2, hvis hensynet til en

F. t. l. om kommunal udligning m.v.

balanceret udvikling i den kommunale og amtskommunale økonomi taler herfor.

Stk. 4. Finansministeren kan med Finansudvalgets tilslutning ændre tilskuddet for tilskudsåret, hvis der sker ændringer i de forhold, der er omtalt i stk. 2 og 3.

Stk. 5. Det årlige tilskud fordeles af indenrigsministeren. Ved fordelingen reguleres tilskuddet forlods for statslige mer- eller mindredgifter ved beregning af tilskud og tilsvaret efter § 2 samt udgifterne til statstilskuddet efter § 18 og udgifterne til statstilskuddene til kommuner efter § 19, stk. 2 og stk. 3. Tilskuddet fordeles herefter i forhold til de enkelte kommuners andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag. Ved beregning af tilskud indgår kommunerne i hovedstadsområdet som én kommune. Det samlede tilskud for kommunerne i hovedstadsområdet fordeles mellem kommunerne i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet.

Stk. 6. Uanset bestemmelsen om fordeling af statstilskud i stk. 5 kan indenrigsministeren fra og med tilskudsåret 1995 fordele en del af statstilskuddet efter gennemsnittet af kommunernes andel af de regnskabsmæssigt opgjorte grundlag for de udgifter, der indgår i opgørelsen efter stk. 2, nr. 5, for regnskabsårene 1992 og 1993.

Overudligning

§ 11. Hvis en stigning i en kommunes udskrivningsgrundlag ville påføre kommunen et samlet tab efter §§ 3, 4, 10, 18, 20 og 21, som overstiger 90 pct. af gevinsten i form af øget provenu af indkomstskat, korrigeres tilskud/tilsvaret efter § 4 subsidiært § 3. For Københavns og Frederiksberg Kommuner opgøres de pågældende kommuners samlede tab ved en stigning i udskrivningsgrundlaget efter §§ 3, 4, 10, 13, 17, 18, 20 og 21.

Stk. 2. Hvis de samlede tilsvare efter § 3 afviger fra de samlede tilskud som følge af reglerne i stk. 1, fordeles afvigelsen i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede beskatningsgrundlag.

Stk. 3. Hvis de samlede tilsvare efter § 4 afviger fra de samlede tilskud som følge af reglerne i stk. 1, fordeles afvigelsen mellem kommunerne i hovedstadsområdet i forhold til deres andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet, jf. § 4, stk. 4.

Stk. 4. Hvis en kommune i hovedstadsområdet er omfattet af reglen i stk. 1, og hvis kommunen yder tilsvaret efter § 4, beregnes der et særligt tilsvaret for kommunen. Det særlige tilsvaret udgør en tredjedel af forskellen mellem det faktiske grundskyldprovener og det højst mulige grundskyldprovener, kommunen med den givne udskrivningsprocent kunne have budgetteret med uden at blive omfattet af reglen i stk. 1.

Kapitel 3

*Amtskommuner**Udligning af beskatningsgrundlag*

§ 12. Amtskommuner, hvis beskatningsgrundlag pr. indbygger er større end det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger i alle amtskommuner, yder et årligt tilskud til de amtskommuner, hvis beskatningsgrundlag er mindre end det gennemsnitlige beskatningsgrundlag.

§ 13. En amtskommunes tilskud eller tilsvaret pr. indbygger efter § 12 beregnes som forskellen mellem amtskommunens beskatningsgrundlag pr. indbygger og det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger for alle landets amtskommuner ganget med et udligningsniveau på 0,85 og et beregnet gennemsnitligt beskatningsniveau. Det samlede tilskud eller tilsvaret for amtskommunen fremkommer ved at gange med amtskommunens indbyggertal.

Stk. 2. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den enkelte amtskommune korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet for amtskommunalt ansatte. Det beregnede tilskud eller tilsvaret korrigeres ligeledes for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 3. Såfremt det samlede tilskud efter stk. 1 afviger fra det samlede tilsvaret for amtskommunerne beregnet under ét, fordeles afvigelsen i forhold til den enkelte amtskommunes andel af det samlede beskatningsgrundlag.

Stk. 4. Det beregnede gennemsnitlige beskatningsniveau efter stk. 1 og 2 beregnes som de samlede amtskommunale nettodrifts- og anlægsudgifter divideret med det samlede amtskommunale beskatningsgrundlag i beregningsåret.

Udligning af udgiftsbehov

§ 14. Amtskommuner, hvis andel af de samlede udgiftsbehov er mindre end andelen af befolkningen i landet som helhed, yder et årligt tilskud til de amtskommuner, hvis andel af de samlede udgiftsbehov er større end andelen af befolkningen.

§ 15. En amtskommunes tilskud eller tilsvarende efter § 14 beregnes ved at gange forskellen mellem amtskommunens andel af udgiftsbehov og andel af indbyggertal med udligningsniveaue og med de samlede amtskommunale netto-drifts- og anlægsudgifter. Udligningsniveaue er 0,85.

Stk. 2. Det beregnede tilskud eller tilsvarende korrigeres for regionale forskelle i lønniveaue.

Stk. 3. Såfremt det samlede tilskud efter stk. 1 afviger fra det samlede tilsvarende for amtskommunerne under ét, fordeles afvigelsen i forhold til den enkelte amtskommunes andel af det samlede beskatningsgrundlag.

§ 16. En amtskommunes andel af de samlede udgiftsbehov, jf. § 14, bestemmes ved amtskommunens andel af følgende kriterier:

- 1) Landets samlede antal indbyggere,
- 2) landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 0-20 år,
- 3) landets samlede antal indbyggere i aldersgruppen 15-19 år,
- 4) det køns- og aldersbetingede antal sengedage,
- 5) den køns- og aldersbetingede sygelighed,
- 6) det samlede amtskommunale vejnet og
- 7) det socialt betingede udgiftsbehov opgjort ud fra antallet af børn af enlige forsørgere samt antallet af enlige i aldersgruppen 65 år og derover.

Stk. 2. I beregningen af amtskommunens andel af de samlede udgiftsbehov, jf. stk. 1, indgår andelen tilknyttet de enkelte kriterier med en nærmere fastsat vægtfordeling. Indenrigsministeren fastsætter disse vægte og foranlediger, at disse justeres efter udgiftsudviklingen, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For nedenstående kriterier indgår i opgørelsen efter stk. 1 følgende vægte:

- 1) Amtskommunens vejlængde med en vægt på 0,009,
- 2) antallet af børn af enlige forsørgere med en vægt på 0,100,

- 3) antallet af enlige i aldersgruppen 65 år og derover med en vægt på 0,100.

Statstilskud

§ 17. Staten yder et årligt tilskud til amtskommunerne, der fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

- Stk. 2. Tilskuddet fastsættes som summen af
- 1) det foregående års tilskud med tillæg eller fradrag som følge af engangsreguleringer og op- og efterreguleringer samt det samlede rentetillæg som følge af 8-procentpointstillægget efter kildeskattelovens § 64, stk. 4,
 - 2) op- og efterregulering på grundlag af den faktiske udvikling i lønninger og priser i den kommunale sektor i året 2 år forud for tilskudsåret,
 - 3) amtskommunale mer- eller mindredgifter som følge af ændringer i udgifts- og opgavefordelingen mellem staten, kommunerne og amtskommunerne i tilskudsåret,
 - 4) amtskommunale mer- eller mindredgifter som følge af ændringer i den bindende statslige regulering af kommunernes og amtskommunernes virksomhed i tilskudsåret,
 - 5) amtskommunale mer- eller mindredgifter som følge af udviklingen i amtskommunernes reale udgifter til jobtræning i forhold til udgiftsniveaue i 1993.

Stk. 3. Finansministeren kan med Finansudvalgets tilslutning forhøje det tilskud, der er fastsat i medfør af stk. 2, hvis hensynet til en balanceret udvikling i den kommunale og amtskommunale økonomi taler herfor.

Stk. 4. Finansministeren kan med Finansudvalgets tilslutning ændre tilskuddet for tilskudsåret, hvis der sker ændringer i de forhold, der er omtalt i stk. 2 og 3.

Stk. 5. Det årlige tilskud fordeles af indenrigsministeren. Ved fordelingen reguleres tilskuddet forlods for udgifterne til statstilskuddet til amtskommunerne efter § 19, stk. 2. Tilskuddet fordeles herefter i forhold til de enkelte amtskommuners andel af det samlede amtskommunale beskatningsgrundlag.

Kapitel 4

Andre tilskuds- og udligningsordninger

§ 18. Indenrigsministeren yder et årligt tilskud til kommuner, hvis beskatningsgrundlag

pr. indbygger er mindre end 87 pct. af landsgennemsnittet. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget og beregningen af tilskuddet korrigeres der for regionale forskelle i lønniveauet, jf. § 3, stk. 2.

Stk. 2. Tilskuddet efter stk. 1 beregnes som 0,40 ganget med det i landsudligningen af forskelle i beskatningsgrundlag anvendte beskatningsniveau, jf. § 3, stk. 4, og forskellen mellem den enkelte kommunes beskatningsgrundlag pr. indbygger og 87 pct. af landsgennemsnittet. Det samlede tilskud fremkommer ved at gange med kommunens indbyggertal.

§ 19. Indenrigsministeren yder et årligt tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner. Tilskudsrammen for 1995 udgør 103,9 mio. kr., for 1996 og 1997 113,9 mio. kr. og fra og med 1998 123,9 mio. kr. Tilskuddet reguleres fra 1996 én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. For hvert af årene 1996 og 1997 forhøjes tilskuddet med en procent ud over satsreguleringsprocenten svarende til den nedregulering, der følger af forhøjelsen af arbejdsmarkedsbidragene.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan for tilskudsårene 1995 og 1996 yde et særligt tilskud til de kommuner og amtskommuner, hvis byrdefordelingsmæssige tab i forbindelse med skattereform, ændret satsregulering og bruttoficering af sociale ydelser beregnes at overstige en vis del af deres beskatningsgrundlag. Denne del udgør 0,15 pct. for tilskudsåret 1995 og 0,20 pct. for tilskudsåret 1996. Tilskuddet ydes for det tab, der overstiger den del af beskatningsgrundlaget, der er nævnt i 2. pkt.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan for tilskudsåret 1995 yde et særligt tilskud til de kommuner, hvis byrdefordelingsmæssige tab som følge af de ændringer, der ved denne lov gennemføres i tilskuds- og udligningssystemet, beregnes at overstige 0,3 pct. af deres beskatningsgrundlag. Tilskuddet ydes for det tab, der overstiger 0,3 pct. af kommunens beskatningsgrundlag.

§ 20. Til kommuner i hovedstadsområdet, der har særlige økonomiske vanskeligheder, ydes et årligt tilskud. Samtlige hovedstadsområdets kommuner bidrager hertil med 0,1 pct. af kommunernes beskatningsgrundlag.

§ 21. Til dækning af kommunernes merudgiftsbehov vedrørende indvandrere og flygtninge ydes årligt et tilskud. Der ydes desuden årligt tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov vedrørende sociale udgifter til flygtninge. Endelig ydes et tilskud til kommuner med asylansøgere og lignende grupper af udlændinge. Samtlige kommuner bidrager til de årlige tilskud efter 1.-3. pkt. i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag.

Stk. 2. Tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov efter stk. 1, 1. pkt., ydes med 3.242 kr. pr. indvandrere og flygtning og yderligere 15.088 kr. pr. 6-16-årig indvandrer og flygtning. Tilskuddet ydes til indvandrere og flygtninge, som inden for de seneste 10½ år regnet fra den 1. januar i tilskudsåret har fået opholdstilladelse. Der ydes endvidere tilskud til indvandrere og flygtninge med udenlandsk nationalitet, som har haft mere end 10½ års opholdstilladelse. En kommunes tilskud korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 3. Tilskud til dækning af kommunernes merudgiftsbehov efter stk. 1, 2. pkt., ydes for flygtninge, der den 1. januar i tilskudsåret har haft opholdstilladelse i Danmark fra 1½ år til 10½ år, og herudover pr. 1-5-årig flygtning uanset opholdets varighed. Tilskuddet pr. flygtning fastlægges til henholdsvis 17.188 kr., 29.883 kr., 22.413 kr., 14.941 kr. og 7.471 kr. pr. flygtning med opholdstilladelse i henholdsvis fra 1½ år til 6½ år, fra 6½ år til 7½ år, fra 7½ år til 8½ år, fra 8½ år til 9½ år og fra 9½ år til 10½ år. Tilskuddet pr. 1-5-årig flygtning fastlægges til 16.077 kr. En kommunes tilskud korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 4. Tilskud til kommunerne efter stk. 1, 3. pkt., ydes årligt med 1.000 kr. pr. person beregnet på basis af det gennemsnitlige antal asylansøgere og lignende grupper af udlændinge i kommunen. En kommunes tilskud korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 5. De i stk. 2-4 nævnte beløb reguleres fra og med tilskudsåret 1995 én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. For hvert af årene 1995-97 forhøjes beløbene efter stk. 2 og 4 med én procent ud over satsreguleringsprocenten svarende til den nedregulering af satsreguleringsprocenten, der følger af forhøjelsen af arbejdsmarkedsbidragene.

§ 22. Indenrigsministeren yder et årligt til-

skud til kommuner på øer, der består af én eller to kommuner.

Stk. 2. Det er en forudsætning for tilskud efter stk. 1

- 1) at vedkommende kommune efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren efter indstilling fra vedkommende amtsråd, yder tilskud med henblik på at lette besejlingsforholdene og at støtte unge, der under uddannelse efter folkeskolen nødsages til at fraflytte øerne, og
- 2) at de pågældende amtskommuner til de nævnte formål yder et tilskud af en størrelse, der fastsættes af indenrigsministeren efter indstilling fra vedkommende amtsråd.

Stk. 3. Tilskuddet for 1994 udgør 25,1 mio. kr. Tilskuddet reguleres fra og med tilskudsåret 1995 én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. For hvert af årene 1995-97 forhøjes tilskuddet med én procent ud over satsreguleringsprocenten svarende til den nedregulering, der følger af forhøjelsen af arbejdsmarkedsbidragene. Tilskuddet fordeles til de pågældende kommuner efter befolkningstal, antal 16-19-årige, transporteret fragtmængde og sejtid.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan yde tilskud til kommuner med henblik på at støtte unge, der under uddannelse efter folkeskolen nødsages til at fraflytte øer, der er en del af en kommune. Tilskud kan ligeledes ydes af de kommuner og amtskommuner, hvori øerne er beliggende.

§ 23. Amtskommuner, hvis AIDS-udgiftsbehov pr. indbygger er mindre end det gennemsnitlige AIDS-udgiftsbehov pr. indbygger for landet som helhed, yder et tilskud til de amtskommuner, hvis udgiftsbehov er større end det gennemsnitlige udgiftsbehov.

Stk. 2. En amtskommunes tilskud eller tilsvarende pr. indbygger efter stk. 1 beregnes som forskellen mellem amtskommunens udgiftsbehov pr. indbygger og det gennemsnitlige udgiftsbehov pr. indbygger i alle landets amtskommuner i året forud for tilskudsåret ganget med et udligningsniveau på 0,85. Det samlede tilskud eller tilsvarende fremkommer ved at gange med amtskommunens indbyggertal.

Stk. 3. En amtskommunes tilskud eller tilsvarende efter stk. 2 korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 4. En amtskommunes udgiftsbehov vedrørende AIDS efter stk. 1 fastlægges til 774.358

kr. ganget med antallet af nyanmeldte AIDS-patienter med folkeregisteradresse i amtskommunen på diagnosedatoen. Beløbet reguleres fra og med tilskudsåret 1995 én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. For hvert af årene 1995-97 forhøjes tilskuddet med én procent ud over satsreguleringsprocenten svarende til den nedregulering, der følger af forhøjelsen af arbejdsmarkedsbidragene.

Kapitel 5

Definitioner m.v.

§ 24. I denne lov forstås ved:

Beskatningsgrundlag for en kommune:

Summen af provenuet af kommunens indkomstskat og særlige indkomstskat divideret med udskrivningsprocenten tillagt en af indenrigsministeren fastsat andel af de afgiftspligtige grundværdier. Ved afregning af beløb efter kildeskattelovens § 64 c korrigeres summen af provenuet af kommunens indkomstskat med det afregnede beløb.

Beskatningsgrundlag for en amtskommune:

Summen af provenuet af amtskommunens indkomstskat og grundskyld divideret med udskrivningsprocenten. For Københavns og Frederiksberg Kommuner fastsættes det amtskommunale grundskyldprovenu som det samlede grundskyldprovenu ganget med forholdet mellem den for amtskommunerne gældende grundskyldpromille og den af henholdsvis Københavns og Frederiksberg Kommune fastsatte promille. Amtskommunernes grundskyld korrigeres for den andel af grundskyldprovenuet, der indbetales til statskassen. Ved afregning af beløb efter kildeskattelovens § 64 c korrigeres summen af provenuet af amtskommunens indkomstskat med det afregnede beløb.

Faktisk beskatningsniveau:

Summen af provenuet af kommunens eller amtskommunens indkomstskat og grundskyld og, for kommunernes vedkommende, særlig indkomstskat divideret med beskatningsgrundlaget.

Beregningsåret:

Det regnskabsår, der ligger forud for det år, tilskuddet vedrører (tilskudsåret).

Hovedstadsområdet:

Det område, der omfattes af Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amtskommuner.

§ 25. Tilskud og tilsvaret efter §§ 2, 5, 12, 14, 18, 20 og 21 samt statstilskud efter §§ 10 og 17 beregnes på grundlag af de enkelte kommuners og amtskommuners beskatningsgrundlag, faktiske beskatningsniveauer, udskrivningsprocenter og nettodrifts- og anlægsudgifter i beregningsåret.

Stk. 2. Ved opgørelsen af nettodrifts- og anlægsudgifterne til brug ved tilskuds- og tilsvareberegningen tillægges eller fradrages kommunernes og amtskommunernes skønnede merudgifter henholdsvis mindreudgifter som følge af ændringer i udgifts- og opgavefordelingen og ændringer i den bindende statslige regulering af kommunernes og amtskommunernes virksomhed som nævnt i § 10, stk. 2, og § 17, stk. 2, opgjort i beregningsårets prisniveau.

Stk. 3. Ved beregningen af kommuners og amtskommuners beskatningsgrundlag pr. indbygger og udgiftsbehov samt ved fastsættelsen af det samlede tilskud eller tilsvaret henregnes til folketallet i en kommune personer, for hvilke kommunen efter lov om social bistand, § 11, nr. 1, afholder udgifterne til bistand efter bistandslovens bestemmelser.

Stk. 4. Ved beregningen af efterreguleringerne for tilskudsåret 1995 korrigeres beskatningsgrundlag for amtskommuner, Københavns og Frederiksberg Kommuner, for beregningsåret 1994 med de afregnede beløb efter kildeskattelovens § 64 B, idet der dog ikke indgår eventuelle beløb anvendt til afdrag på hypotekbanklån.

§ 26. Lovens regler om amtskommunerne finder også anvendelse på Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Kapitel 6

Bemyndigelsesbestemmelser m.v.

§ 27. Indenrigsministeren fastsætter regler om opgørelse af kommunernes og amtskommunernes beskatningsniveauer, beskatningsgrundlag, udskrivningsgrundlag og nettodrifts- og anlægsudgifter.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler for opgørelse af den i § 10, stk. 6, nævnte andel af kommunernes udgifter for regnskabsårene 1992 og 1993.

§ 28. Indenrigsministeren fastsætter størrelsen af de beløb for Københavns og Frederiksberg Kommuner kommunale henholdsvis amtskommunale udgifter, som indgår i beregningen af de samlede nettodrifts- og anlægsudgifter.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter størrelsen af henholdsvis den amtskommunale og kommunale del af Københavns og Frederiksberg Kommuner faktiske beskatningsniveau, udskrivningsprocent og grundskyld.

§ 29. Indenrigsministeren fastsætter regler om beregningen og opgørelsen af kommunernes og amtskommunernes udgiftsbehov, jf. §§ 7, 9 og 16, herunder regler for, på hvilket tidspunkt datagrundlaget opgøres.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan ændre fastsættelsen af udgiftsbehovet efter § 23, i det omfang udviklingen i udgifterne pr. AIDS-patient tilsiger dette.

§ 30. Indenrigsministeren fastsætter regler om beregningen af det regionale lønindeks, der ligger til grund for korrektionen for regionale forskelle i lønniveauet for kommunalt henholdsvis amtskommunalt ansatte samt beregningen af korrektionen af henholdsvis beskatningsgrundlag og tilskud og tilsvaret.

§ 31. Indenrigsministeren fastsætter regler om opgørelse af antallet af indvandrere og flygtninge, som indgår i beregningen af tilskud efter § 21.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om opgørelse af det gennemsnitlige antal asylansøgere og lignende grupper af udlændinge, der indgår i beregningen af tilskud efter § 21.

§ 32. Indenrigsministeren fastsætter regler om beregningsgrundlaget for opgørelsen af de kommunale mer- eller mindreudgifter efter § 10, stk. 2, nr. 5, og de amtskommunale mer- eller mindreudgifter efter § 17, stk. 2, nr. 5.

§ 33. Indenrigsministeren giver senest den 1. juli i året forud for tilskudsåret kommunalbestyrelser og amtsråd meddelelse om størrelsen af de foreløbigt opgjorte tilskud og tilsvaret efter

denne lov, dog bortset fra tilskud efter §§ 19 og 20. Disse beløb afregnes i tilskudsåret.

Stk. 2. Ændringer i medfør af § 10, stk. 4, og § 17, stk. 4, meddeles senest 14 dage efter Finansudvalgets tilslutning eller samtidig med meddelelsen efter stk. 1 om tilskud og tilsvær for det kommende tilskudsår.

Stk. 3. Indenrigsministeren giver senest den 1. juli meddelelse om efterregulering for tidligere tilskudsår.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter regler om den foreløbige opgørelse af tilskud og tilsvær efter stk. 1 og om efterreguleringen efter stk. 3.

§ 34. Når der er givet meddelelse om et endeligt opgjort tilskud eller tilsvær efter denne lov, har en kommunalbestyrelse eller et amtsråd ikke krav på at få ændret tilskuddet eller tilsværet, hvis der efterfølgende konstateres fejl i beregningsgrundlaget.

Stk. 2. Indenrigsministeren bemyndiges til i ganske særlige tilfælde at korrigere tilskud eller tilsvær efter denne lov, som der er givet meddelelse om til en kommunalbestyrelse eller et amtsråd, hvis der efterfølgende konstateres fejl i beregningsgrundlaget.

§ 35. Tilskud og tilsvær afregnes over statskassen efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse.

Kapitel 7

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 36. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for de tilskud og tilsvær, som indenrigsministeren i henhold til § 33 skal give meddelelse om til kommuner og amtskommuner fra og med tilskudsåret 1995.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 577 af 6. juli 1993. Lovens § 10, stk. 17-33, finder dog anvendelse til og med tilskudsåret 1995.

Stk. 3. Fastsættelse og afregning af tilskud og efterreguleringer til og med tilskudsåret 1994 sker dog efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Forslag til revision af § 10, stk. 6, fremsættes for Folketinget i folketingsåret 1995-96.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

IVAR HANSEN

/ Helge Sander